

XI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillæg til Konkursloven.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 5te Februar 1901.)

Udvalget billiger, at der foruden den betingede Afgang til Afkræftelse af Udlæg til Forauktionering og af Afsetning, som Konkurslovens § 23 hjemler, aabnes en almindelig Afgang til Afkræftelse af ethvert Udlæg efter Forlig eller Dom samt Afsetning, naar Konkursen begynder en vis kort Tid efter Udlæget eller Afsetningen. Det tilsigtes herved at bidrage til at forebygge, at en eller nogle Kreditorer paa en Tid, da Skyldneren er ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser, skaffe sig forlods Sikkerhed eller Fyldestgørelse ved at erhverve Udlæg eller Afsetning, som ikke kan afkræftes. At en Kreditor en vis Tid før Konkursen har iværksat Retssforfølgning, bør ikke give ham Krav paa fortrinnsvis at fyldestgøres. Naar det fastsættes, at Retsvirkningen af Fogedsforretningen bortfalder, dersom Skyldneren inden en vis Frist erklærer sig fallit, eller en anden Kreditor begærer hans Borttaget under Konkursbehandling, maa det antages, at Forligs- eller Domhaveren derved ofte vil finde sig opfordret til at afholde sig fra at foretage Udlæg eller i alt Fald til, forinden dette sker, at undersøge, om der ikke ved fælles Optræden af Kreditorerne kan opnaas en Ordning i alles Interesse, eventuelt ved Afkord. Udvalget har imidlertid ment, at Fristen, inden hvilken Konkurs maa begæres, bør udvides til 10 Dage.

Udvalget frygter for, at den foreslaede Ret for den Udlægshaver, hvis Udlæg eller

Afsetning ifølge heraf afkræftes, til at faa visse med Forretningen forbundne Omkostninger erstattede af Voet, medfører Fare for, at der foretages Udlæg i mange Tilfælde, i hvilke det ellers ikke vilde ske, og det foreslaas derfor at udelade den hertil sigtende Bestemmelse.

Ved Behandlingen af Forslaget er Udvalget kommet ind paa Overvejelse af flere i Forbindelse dermed staaende Spørgsmaal.

Efter Ordlyden af § 23 er det kun Udlæg til Forauktionering, der kan afkræftes under de i Paragraffen angivne Betingelser. Deraf følger, at Udlæg til Gjendom ikke kan afkræftes, saasom Udlæg i rede Penge, saa lidt som Udlæg i Værdipapirer, der kunne sælges overensstemmende med Reglerne i Lov om Tvangsauktioner m. m. af 9de April 1891, § 17. Dette er formentlig en Mangel, som bør afhjælpes, hvad der kan ske derved, at Ordene „til Forauktionering“ udgaa i nuværende § 23. Herom stilles der Vædringsforslag (se § 2, 1ste Stykke) og det er da en Selvsølge, at tilsvarende Vædring maa foretages i Lovforslaget.

Da det ved Højesterets Dom er statueret, at Afkræftelse efter § 23 ikke kan finde Sted, naar Udlægshaveren har tilendebragt sin Retssforfølgning ved Bortsalg af det udlagte ved Tvangsauktion og derved faaet Fyldestgørelse, og da det strider mod Hensigten med Paragraffen, at en Kreditor ved